భాగాలు చేసి అందులో రెండు భాగాలను ప్రజలకు పంచి పెడుతున్నాడు. ప్రజలకు కేటాయించినది ఇంక ఆయన ముట్టుకోడు, అది భగవంతుడిది అనుకొంటాడు. ఇంతకీ ఈ విషయం ఎందుకు చెపుతున్నాను అంటే ఆ చేసేది, ప్రజలకు ఇచ్చేది ఇంత ఖర్చుపెడుతున్నాము, ఇంత ప్రజలకు పంచిపెడుతున్నాము అని మనస్సులో కూడా అనుకోకుండా చేస్తున్నాడు. అంతకంటే ఎక్కువ డబ్బు ఇచ్చినవారు ఉండవచ్చు కాని ఆయన నార్మల్‌గా, నేచురల్‌గా చేస్తున్నాడు, అది ముఖ్యం. ఈశ్వరుడికి మనమీద దయ కలిగింది అనుకోండి, గురువుకు మన మీద దయ కలిగింది అనుకోండి కనురెప్పలు మూసి తెరిచేటప్పటికి హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మీకు అనుభవంలోనికి వచ్చేస్తుంది. ఈశ్వరుడి యొక్క వైభవం మనకు తెలియటం లేదు. ఈశ్వరుడి యొక్క వైభవాన్ని మన గర్వం తెలియనివ్వదు. మనకు ఏవో ఆస్తులు ఉంటాయి, వాటిని చూసుకొని, వాటితో తాదాత్మ్యం పొంది మనముందు భగవంతుడు ఎంత అనుకొంటాము. మామూలు కవులు మాట వదిలేయండి, భక్తి సాహిత్యం వ్రాసిన కవులు కూడా కొంతమంది అది త్యజించాము, ఇది త్యాగం చేసాము అని కవిత్వాలు వ్రాసారు. మురుగునార్ గొప్ప భక్తుడు, పెద్ద కవి. ఒకసారి మురుగునార్ ఆ కవులు వ్రాసిన పద్యాలు చదివి భగవాన్‌తో ఆ కవి అది త్యజించాను, ఇది త్యజించాను అని వ్రాసాడు, మీరు వ్రాసిన సాహిత్యంలో అది విడిచిపెట్టాను, ఇది విడిచిపెట్టాను అని ఏమీ వ్రాయలేదు ఏమిటి అని అడిగాడు. భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే అసలు విడిచిపెట్టటానికి నాదంటూ ఏదైనా ఉంటే కదా అన్నారు. నాదంటూ ఏదైనా ఉంటే పోనీ అది విడిచిపెట్టాను అని కవిత్వం వ్రాసేవాడిని, నాదంటూ ఏమీ లేనప్పుడు విడిచిపెట్టానని ఏమి వ్రాస్తాను అన్నారు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 28-01-2007, అప్పనపల్లి

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

అప్పనపల్లి శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామి క్షేత్రం. స్వామి అంటే సొత్తు కలవాడు, ఈ సృష్టికి యజమాని ఆయనే. ఈ లోకం మీది, నాది కాదు, మనం మధ్యలో వచ్చాము, మధ్యలో వెళ్ళిపోతాము. మీ వస్తువులను మీరు ఎలా జాగ్రత్తగా చూసుకొంటారో అలాగ ఈ సృష్టినంతా ఆయన జాగ్రత్తగా చూసుకొంటాడు. మీ వస్తువులను జాగ్రత్తగా చూసుకోమని మేము చెప్పనక్కరలేదు, మీరు బాగానే చూసుకొంటారు. ఈ లోకాన్ని మనం ఉద్ధరిస్తున్నాము, మనం ఉద్ధరిస్తున్నాము అనుకొంటాము కాని ఉద్ధరించటానికి మనం అంటూ లేము, అంతా ఆయనే చూసుకొంటాడు. మనం ఆయన చేతిలో పనిముట్లుగా ఉంటాము అంతే. ఒకవేళ

మన ద్వారా ఏదైనా మంచి పని జరిగినా ఆయన చేయించిందేగాని మన వలన ఏమీ కాదు. ఆ తలంపు తీసుకొని వచ్చిన వాడు ఆయన, మనకు చేసే శక్తిని ఇచ్చినవాడు ఆయన, మనచేత చేయించినవాడు ఆయన, మనం అంటూ లేము. ఉన్నాము అని అనుకోవటం వలన మనం పాడైపోతున్నాము. భగవంతుడు అనేక రూపాలలో ఈ లోకంలోనికి వస్తాడు. భగవంతుడు ఏ రూపంలో వచ్చినా భక్తుడు ఆయనను గుర్తించగలడు కాని భక్తుడు కాని వాడు గుర్తించలేడు. భక్తిని మనం కల్టివేట్ చేసుకోవాలి. ప్రపంచంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉన్నాయి, అనేక భోగాలు ఉన్నాయి. భగవంతుడి పాదాలయందు భక్తి కలిగే వరకూ మనం ఎంత కాదనుకొన్నా ఈ భోగాలనుండి, ఆకర్షణల నుండి, విషయాల నుండి, తలంపుల నుండి బయటకు రాలేము. భగవంతుడి పట్ల భక్తి, ఆ రుచి దొరికే వరకూ బయట గొడవలలో నుండి విడుదల పొందటం కష్టం. నువ్వు అంతటా ఉన్నావు, నా హృదయంలో ఉన్నావు. నువ్వు లేవా అంటే ఉన్నావు, నువ్వు ఇంద్రియాలకు అందవు, మనస్సుకు అందవు, సూక్ష్మాతిసూక్ష్మంగా ఉన్నావు. అట్టి నిన్ను గ్రహించటానికి, నిన్ను అనుభవైకవేద్యం చేసుకోవటానికి ఏ తలంపులైతే, వాసనలైతే అడ్డు వస్తున్నాయో అవి ఎప్పుడు ఆగిపోతాయి, నాలోని బలహీనతలు ఎప్పుడు ఆగిపోతాయి అరుణాచలా అంటున్నారు భగవాన్.

మనం దేహం కాకపోయినా, మనస్సు కాకపోయినా దేహంగా ఉండి, మనస్సుగా ఉండి నటించటం నేర్చుకొన్నాము, మన జీవితం అంతా కృత్రిమం. మనం అందరం ఇలా నటిస్తూ ఉంటాము. ఏదో రోజు ఈ దేహం చనిపోతుంది. మనం వంద సంవత్సరాలు బతికితే చివరి రోజు వరకు కూడా మనం పాఠాలు నేర్చుకొంటూనే ఉండాలి అని శాస్త్రంలో చెప్పారు. అంటే చివరి రోజు వరకు మనం నేర్చుకొంటూ ఉంటేనే కాని మనం బాగుపడము, మనలను మనం సంస్కరించుకోలేము. ఇల్లుని చక్కబెట్టుకోవటం తేలికే కాని మనస్సును చక్కబెట్టు కోవడం చాలా కష్టం. ఇల్లు దులుపుకోవటం తేలిక, మనస్సును దులుపుకోవటం చాలా కష్టం. మనలను మనం పవిత్రం చేసుకోవటానికి, బాగుచేసుకోవటానికి ఎన్నో విషయాలు ఈ లోకంలో మనం నేర్చుకోవాలి, జీవితంలో చివరి రోజు వరకు మనం నేర్చుకొంటూనే ఉండాలి. పర్వతరాజు కుమార్తె అయిన పార్వతి ఒక రోజు తన వైభవాన్ని తండ్రికి చూపించాలనుకొంది. అనేక మహిమలు చేసి తండ్రికి చూపించింది. ఇవన్నీ చూపించావు చాలా బాగుంది కాని నాకు ఆత్మజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించు అన్నాడు పర్వతరాజు. ఆయన కూతురుతో ఏమన్నాడు అంటే ఈ మహిమలకు ఏముందిలే, మనోదేహములతోటి, ఈ లోకంతోటి సంబంధంలేని సుఖాన్ని, శాంతిని ప్రసాదించు అన్నాడు. అది నాకు చేతకాదు అని పార్వతి స్పష్టంగా చెప్పింది. నువ్వు సత్పురుషుల సహవాసం చెయ్యాలి, సజ్జన సాంగత్యం

చెయ్యాలి, నీ పూర్వ పుణ్యం వలన తగిన గురువు నీకు దొరకాలి. ఆ గురువు దగ్గర నీవు ఆత్మజ్ఞానం యొక్క వైభవాన్ని శ్రవణం చెయ్యాలి. నీవు దానిని మననం చెయ్యాలి. ఇన్ని కలిసి వస్తే గురువు అనుగ్రహం వలన నీవు ఆత్మజ్ఞానం పొందే అవకాశం ఉంటుంది కాని అది నేను ఇచ్చేదికాదు, నీవు పుచ్చుకొనేదికాదు అని పార్వతి తండ్రికి చెప్పింది. మనం ఉద్యోగం ఇప్పించమని భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తాము, అన్నం పెట్టమని అడుగుతాము, ఇంటి దగ్గర ఇబ్బందులు ఉంటే, వాటిని తీర్చమని భగవంతుడిని అడుగుతాము. వీరు అందరూ కూడా భక్తులే కాని రామకృష్ణ పరమహంస ఏమని చెప్పారు అంటే మీకు అన్నం కావాలంటే అమ్మ పెడుతోంది కదా ఎంతసేపు అన్నం గొడవ, బట్టల గొడవ ఏమిటిరా, నువ్వు భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తే ఆత్మజ్ఞానం కోసం ప్రార్థించు అని చెప్పాడు. దేహం ఉన్నంతసేపు అన్నం అవసరమే, బట్ట అవసరమే. అన్న వస్త్రాలను అడగటం పొరపాటు అని కాదు. వీటి చుట్టూ ఎంతకాలం తిరుగుతావు. ఈశ్వరుని యొక్క దయ లేకుండా కేవలం నీ తెలివితేటల వలన హృదయంలో ఉన్న వస్తువును నీవు పొందలేవు. అడగవలసింది అడగటం మానేసి అన్నమో, అన్నమో అని ఏడుస్తావు ఏమిటి? అంటున్నాడు రామకృష్ణ. జ్ఞానం యొక్క వైభవం మీకు తెలియటం లేదు. అన్నవస్త్రాలు అవసరం లేదు అని ఆయన చెప్పటం లేదు. చనిపోయే వరకూ వాటి గొడవలేనా నీకు. నువ్వు దేవుడి దగ్గరకు వెళ్ళి ఇవాళ పచ్చగా ఉండి రేపు ఎండిపోయే విషయాలనా అడిగేది. అసలు ఏది అడగాలో, ఏది పొందాలో నీకు తెలియటం లేదు.

నిన్న మా ఇంటికి తూర్పుగోదావరి జిల్లా నుండి ఒక అరటికాయల వ్యాపారస్థుడు వచ్చాడు, అతడికి ఫైనాన్స్ కంపెనీ కూడా ఉంది. అతను ఏమన్నాడు అంటే నన్ను మా ఇంట్లో పెళ్ళి చేసుకోమంటున్నారు. ఇంట్లో ఉంటే పెళ్ళి చేసేలా ఉన్నారు, అరుణాచలం వెళ్ళిపోతాను, మీ సలహా అడగటానికి వచ్చాను అని చెప్పాడు. చాలామంది ఉద్దేశ్యం ఏమిటి అంటే ఎక్కడికో పారిపోతే జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది అనుకొంటారు. భగవంతుడు ఒకో దేహానికి ఒకో పనిని కేటాయిస్తాడు. దానిని ఇష్టంగా చెయ్యాలి, ప్రేమగా చెయ్యాలి, కోరిక లేకుండా చెయ్యాలి, ఆ పని ఎలా చెయ్యాలో తెలుసుకొని చెయ్యాలి. వ్యాపారస్థులు ఉన్నారు అనుకోండి, డాక్టర్లు ఉన్నారు అనుకోండి డబ్బో డబ్బో అని అనుకోనక్కరలేదు. వచ్చే డబ్బు వస్తుంది, మీరు చేసే పని శ్రద్ధగా, ప్రేమగా చెయ్యండి. మీరు చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా, ప్రేమగా చెయ్యకుండా డబ్బో డబ్బో అనుకొంటే ఆ వచ్చే డబ్బు వెనక్కి పోతుంది. మీరు నేర్చుకోవలసింది ఏమిటి అంటే డబ్బును అడగనక్కరలేదు, దానంతట అదే వస్తుంది, వెళ్ళిపోతూ ఉంటుంది. చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా, ప్రేమగా చేయటం వలన డబ్బు వస్తుంది, శాంతి వస్తుంది, అమృతత్వం పొందుతారు. అరటికాయల వ్యాపారస్థుడితో ఏమని చెప్పాను అంటే నువ్వు వ్యాపారం

చేసుకో. నీ జ్ఞానానికి అరటికాయ వర్తకం అడ్డుకాదు. నీ వ్యాపారంలో ఎవరిని మోసం చేయకు, ఫైనాన్స్ కంపెనీలో ఎవరినీ మోసం చెయ్యకు, వడ్డీ రీజనబుల్‌గా తీసుకో. నీకో పొట్ట ఉంది అన్నం తినాలి కొంత డబ్బు కావాలి కదా. పెళ్ళి మానేసి అరుణాచలం వెళ్ళి అక్కడ కొంతకాలం ఉండి తిరిగి ఇంటికి వస్తే అప్పుడు పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకొన్నా పెళ్ళి అవ్వటం కష్టం. అందుచేత నీవు పెళ్ళి చేసుకో అని చెప్పాను. పెళ్ళి చేసుకోవాలా, మానాలా అనుకొనే వాడు పెళ్ళి చేసుకోవటం మంచిది. అసలు వాడి ప్రారబ్ధంలో పెళ్ళి లేకపోతే ఆ తలంపు కూడా రాదు. పెళ్ళి చేసుకోవాలా, మానాలా అని వాడు అనుకొంటూ ఉంటే వాడికి తెలియకుండా అక్కడ పెళ్ళి తాలుక తలంపు వాడికి ఉంది, అందుచేత చేసుకోవటమే మంచిది. నీకు అరుణాచలం వెళ్ళాలి అని ఉంటే సంవత్సరానికి ఒకసారో, రెండుసార్లో వెళ్ళి పదిరోజులు ఉండాలంటే ఉండు. అంతేగాని నువ్వు ఇక్కడ చేసుకొనే కృషి వదిలేసి, పెళ్ళి చేసుకోవటం మానేసి ఎక్కడికో వెళతాను అంటే ఇహానికి, పరానికి పనికిరాకుండా పోతావు.

ఇంటి దగ్గర నుండి పారిపోతే ఏదో వచ్చేస్తుంది అనుకొంటాము, ఏమీ రాదు, పైగా కష్టాలు పెరుగుతాయి. సన్యాసం అనేది మనస్సుకు సంబంధించినది. అడవులకు వెళ్ళటం వలన, ఎక్కడికో పారిపోవటం వలన నీకు సన్యాసం రాదు. రమణమహర్షిగారి విషయం వేరు. ఆయన దేహప్రారబ్ధం ప్రకారం అక్కడ ఉండవలసి ఉంది, ఉన్నాడు. అరుణాచలం వెళదామా, వెళ్ళకూడదా అని ఆలోచించుకొని ఆయన అరుణాచలం రాలేదు, ఏదో ఒక మహత్తర శక్తి ఆయనను అక్కడకు మోసుకొని పోయింది. నేను నీతో స్నేహంగా ఉండేవాడిని, అరుణాచలం వెళ్ళిపోతున్నానని ఒక్కమాట అయినా చెప్పలేదు ఏమిటి అని ఒక స్నేహితుడు భగవాన్‌ను అడిగితే అసలు నేను ఆలోచించి వెళ్ళానా అరుణాచలం, ఏదో ఒక మహాప్రవాహంలో అలా కొట్టుకొనిపోయాను అంతే, అసలు ఆ పక్వత రావాలి కదా. నువ్వు శరీరంతో అన్ని పనులు వదిలేసి, మనస్సులో వాటిని చింతిస్తూ ఉంటే వాడు డంబాచారి, వాడు ఇహానికి పనికిరాడు, పరానికి పనికిరాడు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. సన్యాసం అంటే ఇల్లు విడిచిపెట్టటం, బట్టలు మార్చుకోవటం కాదు, వాంఛల్ని, మమకారాన్ని విడిచిపెట్టాలి. ఎవరైనా తెలిసినవారు కనిపించారు అనుకోండి, వారితో మర్యాదగా మాట్లాడకపోవటం సన్యాసం కాదు. కొంతమంది కోపం వచ్చి అందరితో మాట్లాడటం మానేసి అదే జ్ఞానం అనుకొంటూ చివరకు పిచ్చోళ్ళు అయి చనిపోయిన వారు ఉన్నారు. ఆధ్యాత్మికవిషయం అంటే కత్తి అంచుమీద నడవటం వంటిది. జాగ్రత్తగా వెళితే వెళ్ళిపోతాము, అజాగ్రత్తగా ఉంటే కాళ్ళు తెగిపోతాయి.

రామకృష్ణపరమహంస గారు ఏమని చెప్పారు అంటే ఇప్పుడు మనం ఇంట్లో కూర్చొన్నాము, పైన కప్పు ఉంది, బయట సూర్యుడు ప్రకాశిస్తున్నాడు. సూర్యుడు మనకు కనబడకుండా ఈ కప్పు అడ్డు వస్తోంది. మన లోపల సద్వస్తువు ఉన్నప్పటికి అది మనకు గోచరం అవ్వకుండా నేను అనే తలంపు, నాది అనే తలంపు మనకు కప్పు లాగ అడ్డు వస్తున్నాయి. మనో దేహములతో తాదాత్మ్యం ఉన్నంతకాలం లోపల ఉన్న వస్తువు మనకు గోచరం కాదు. గురువు మనకు కొత్తగా ఇచ్చేది ఏమీ లేదు. లోపల ఉన్న వస్తువు మనకు అనుభవంలోనికి రాకుండా ఏ తలంపులైతే అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని నెమ్మదిగా కాల్చి బూడిద చేస్తాడు, వాడు గురువు. మనం వివేకవంతులుగా జీవిస్తే జ్ఞానం వస్తుంది కాని మొద్దబ్బాయిలాగ జీవిస్తే జ్ఞానంరాదు. శాస్త్రంలోని ఒక మంచిమాట చెపుతున్నాను, ఇది బాగా గుర్తు పెట్టుకోండి, దేవుడి మాట ఎలా ఉన్నా లోకానుభవానికి ఇది ఎక్కువగా ఉపయోగపడుతుంది. ఎవడైనా మనలను మోసం చేసాడు అనుకోండి. మొదటిసారి మోసం చేసాడు, మనం పడ్డాము, అప్పుడు వాడిదే తప్పు. రెండోసారి కూడా మనలను మోసం చేసాడు అనుకోండి అప్పుడు కూడా మనం మోసంలో పడితే అది వాడి తప్పుకాదు, మోసంలో పడ్డవాడిదే తప్పు అని శాస్త్రంలో చెప్పారు. అందుచేత వివేకం ముఖ్యం.

ఆచార్యులవారు భజగోవింద శ్లోకాలలో ఒకమాట చెప్పారు. లోకంలో ఏముందివయ్యా, ఎక్కడికి వెళ్ళి చూసినా రాగద్వేషములు తప్ప ఏముంది. ఉన్నదంతా నీ హృదయంలోనే ఉంది. గోవిందుడిని స్మరించుకో. గోవిందుడు అంటే కృష్ణుడు అని కాదు, వేదాంతవాక్యాలు ఏ వస్తువును అయితే పొందమని చెప్పాయో ఆ సద్వస్తువే, ఆ పరమాత్మే గోవిందుడు. గోవిందుడిని స్మరించి ఈ సంసారంలో నుండి బయటకురా. అక్కడ ఉద్ధరిస్తున్నాము, ఇక్కడ మంచి పనులు చేస్తున్నాము అని చెపుతారు. దీనికే భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే నువ్వు ఎవడివిరా ఉద్ధరించటానికి. నేను ఉద్ధరిస్తున్నాను అని ఎవరు చెపుతున్నారు, నీ మనస్సు చెపుతోంది? నిజంగా చేసేవాడు ఎవడూ అలా చెప్పడు. ఈ లోకంలో ఏదో కొంతమందికి ఉపకారం చేస్తున్నట్లు ఎవరైనా పైకి కనిపించినా ఇది అంతా సన్మానాల కోసం, గొప్పలకోసం, పదవుల కోసం చేసే పనులేకాని జ్ఞానంకోసం చేయటం లేదు. జ్ఞానం కోసం సత్కర్మలు చేసేవారు వేరు. వాడి ద్వారా ఇతరులకు సహాయం అందుతూ ఉంటే అది వారికి తెలియాలి అని జ్ఞాని అనుకోడు, ఎందుచేతనంటే వాడికి ఇతరులు లేరు. మీరు గ్రహించవలసిన విషయం ఏమిటి అంటే బ్రహ్మానుభవం పొందటానికి నీకు ఏ విషయాలు అయితే అడ్డు వస్తున్నాయో వాటిని తొలగించుకోవటానికి నీవు ప్రయత్నం చేయాలి, అదే సాధన. కర్మఫల త్యాగి సన్యాసి. నువ్వు ఏ పని అయితే చేస్తున్నావో ఆ పని

తాలుక ఫలితం మీద కాకుండా, నూటికి నూరుపాళ్ళు ఆ పనిమీదే కనుక నువ్వు నీ శరీరాన్ని, మనస్సును పెట్టి చేస్తూ ఉంటే నువ్వు సన్యాసివి. ఇప్పుడు మీ కుటుంబసభ్యులు నలుగురో, ఐదుగురో ఉంటారు. మీ ప్రేమ అక్కడకు పరిమితం, మీ మనస్సు అక్కడికి పరిమితం. వాడు సత్యాన్వేషకుడు అయితే కులమతాలతో సంబంధం లేకుండా, ప్రాంతాలతో సంబంధం లేకుండా వాడి ప్రేమ విశ్వ వ్యాప్తమవుతుంది. సృష్టికంటే ప్రేమ గొప్పది. సృష్టి చాలా విశాలంగా ఉంటుంది కాని ప్రేమ అంతకంటే విశాలంగా ఉంటుంది. ఆత్మకు మరో పేరు ప్రేమ. అటువంటి ప్రేమ నీకు కలిగితే ఈ దేహాభిమానంలోనుండి నీ అంతట నువ్వే సహజంగా బయటకు వచ్చేస్తావు. మనం మాయలో పడి ఎలా కొట్టుకొంటున్నామో భగవాన్ చెప్పారు. దీపం బుడ్డికి ఒక ప్రక్కన చిన్న చిల్లు ఉంది. ఒక ఈగ అలా అలా తిరుగుతూ ఆ చిల్లులోనుండి దీపం బుడ్డిలోనికి వచ్చేసింది. బుడ్డి లోపల అలా అలా తిరుగుతోంది. బయటకు వెళ్ళలేక పోతోంది, జైలులో పడ్డాము అనుకొంటోంది, అది ఏ రంధ్రం గుండా లోపలకు వచ్చి పడిందో ఆ రంధ్రం దానికి కనబడటం లేదు, రావటం లోపలకు వచ్చేసింది, బయటకు వెళ్ళటం దానికి తెలియటం లేదు. మనం అందరం ఇలాగే ఉన్నాము అని భగవాన్ చెప్పారు. నేను అనే తలంపు హృదయంలో నుండి బయటకు వచ్చి సహస్రారంలో ఆగిపోయింది. అక్కడ కొట్టుకొంటోంది కాని లోపలకు వెళ్ళటం దానికి తెలియటం లేదు. నువ్వు జపం చేసుకో, ధ్యానం చేసుకో. ఈ నేను అనే తలంపు హృదయంలో నుండి ఏ మార్గంలో ద్వారా అయితే వచ్చిందో తిరిగి అదే మార్గం గుండా దానిని హృదయంలోనికి పంపాలి. అది తిరిగి హృదయంలో ప్రవేశిస్తే అక్కడ ఉంటే అది నశిస్తుంది. ఈగ ఏ రంధ్రం గుండా దీపం బుడ్డిలోనికి వచ్చిందో ఆ రంధ్రం ద్వారా బయటకు వచ్చేసింది అనుకోండి, దానికి స్వేచ్ఛ వచ్చేస్తుంది. అలాగే నేను అనే తలంపు ఎక్కడ నుండి అయితే పుట్టి వచ్చిందో తిరిగి అక్కడకు చేరుకొంటే, హృదయంలోనికి చేరుకొంటే అది నశిస్తుంది. అప్పుడు నీకు స్వేచ్ఛ కలుగుతుంది. అప్పుడు శాంతే శాంతి, సుఖమే సుఖం, అప్పుడు ఇంక నీకు పునర్జన్మ లేదు.

గీతలో పరమాత్మ ఏమని చెప్పాడు అంటే మీరు అతిగా పని చెయ్యవద్దు, పని నొల్లేసుకోవద్దు, మీ చేతిలో ఉన్న పనిని శ్రద్ధగా చెయ్యండి. అలాగని అసలు పని చేయటం మానవద్దు. కొంతమంది అతిగా పని చేసి రాత్రి 12 గంటలకు, ఒంటి గంటకు వచ్చి అన్నం తింటారు, అయామ్ టైర్డ్ అంటారు. నువ్వు ఎవరిని ఉద్ధరించటానికి టైర్ అవుతున్నావు. లోకాన్ని ఉద్ధరించటానికి పనిచేస్తున్నావా? లేకపోతే నీ స్వార్థంకోసం పనిచేస్తున్నావా? నీ స్వార్థం కోసం అతిగా పని చేస్తూ ఆరోగ్యం పాడుచేసుకొంటావా? నీవు సమాజం కోసం పని చేయటం లేదు, నీ స్వార్థం కోసం అతిగా పని చేస్తున్నావు, అది మంచి పద్ధతి కాదు,

మధ్యేమార్గం అవలంభించండి. మీరు ఎక్కువగా పనిచేస్తారు అనుకోండి, ఆరోగ్యం చెడిపోతుంది, తెలివి తేటలు తగ్గిపోతాయి, జ్ఞాపకశక్తి తగ్గిపోతుంది. దురాశ వలనే మీరు అలా పనిచేస్తున్నారు, అది మీకు తెలియటం లేదు. మీరు ఎంతవరకు పని చెయ్యాలో అంతవరకు పనిచేస్తూ తరువాత భగవంతుని పూజించండి, ఆయనను స్మరించుకోండి ఆయనను ధ్యానించండి. భగవంతుడి యందు భక్తి కలిగే వరకూ, ఆయన పాదాలయందు ప్రీతి కలిగేవరకూ ఈ లోకానికి సంబంధించిన ఆకర్షణలలో నుండి బయటకు రాలేరు. ఉపనిషత్‌లలో చెప్పినట్లు గీతలో కేవలం జ్ఞానం గురించి చెప్పలేదు. మన జీవన యాత్రకు సరిపడ విషయాలను అన్ని కోణాల నుండి చెప్పాడు. మనం ఎలా జీవించాలి, స్నేహాలు ఎలా ఉండాలి, మనం పని ఎలా చెయ్యాలి, మనం అనుభవించే కష్ట సుఖాల గురించి అన్నింటి గురించి మామూలు మాటలతో చెపుతూ మధ్యమధ్యలో గమ్యాన్ని చూపిస్తూ వచ్చాడు. భగవద్గీత గొప్పతనం అది. భగవద్గీత సమన్వయగ్రంథం. ఇటు జ్ఞానానికి, అటు భక్తికి, కర్మకు అన్నింటిని సమన్వయం చేసాడు. గ్రౌండ్ రియాలిటీస్‌ను, ప్రాక్టికాలిటీని ఎక్కడ విడిచిపెట్టలేదు. నేను ఏదో చదువు కొన్నాను, జ్ఞానం సంపాదించాను అంటే అది కర్మ రంగంలో, నువ్వు చేసే పనిలో నీ యొక్క జ్ఞానం, నీ హృదయంలో ఉన్న వైభవం కర్మ ద్వారా వ్యక్తమవ్వాలి. ఇక్కడ కృష్ణుడు నీచేత ప్రాక్టికల్‌గా చేయిస్తున్నాడు. ప్రాక్టికల్‌గా నీవు చేయగలిగితేనే నువ్వు నేర్చుకొన్న థీరీ కరెక్టు. నీకు థీరీ వచ్చింది అనుకో, ప్రాక్టికల్‌లో ఫెయిల్ అవుతున్నావు అనుకో, దాని వలన ప్రయోజనం లేదు.

ఉపనిషత్తులు చదివేసి, నాకు జ్ఞానం వచ్చేసింది అంటే జ్ఞానం, ప్రేమ నీ పనిలో కనబడాలి కదా. భగవంతుడి దయ వలన నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది కాని నీవు ఏదో ఊహించుకోవటం వలన నీకు జ్ఞానం రాదు. నేను సన్యాసిని, నేను గృహస్థుడను, నేను తెల్లబట్టలు కట్టుకొన్నాను ఇది వదిలేయండి. ఏ నేను అయితే ఇలా శరీరంతోటి, మతంతోటి, ప్రాంతాలతోటి తాదాత్మ్యం పొందుతోందో దానిని వదిలించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి, అదే సన్యాసం. మనం కానిదానిని విడిచిపెట్టటమే సన్యాసం. భగవంతుడు మాయ ఎక్కడ పెట్టాడు అంటే దూడను కట్రాడుకు కట్టి కొడుతున్నట్లు మనం దేహం కాకపోయినా మనకు దేహబుద్ధిని పెట్టి దాని చుట్టూ తిప్పతున్నాడు. దూడ తాడును తెంపేసుకొంది అనుకో ఇంక దెబ్బకు దొరకదు. అలాగే మనం దేహాభిమానం నుండి విడుదల పొందాము అనుకో ఇంక కర్మ అనుభవించేవాడు అక్కడ ఉండడు. ఒకవేళ దేహం ప్రారబ్ధం అనుభవిస్తున్నప్పటికి వాడికి ఏమీ అనిపించదు. ఎవడైతే దేహాభిమానం నుండి బయటకు వచ్చాడో వాడికి పుణ్యం లేదు, పాపం లేదు, వాడు ఈ ద్వంద్వాలకు అతీతుడు అయిపోతాడు. వాడు అన్నింటిలో

నుండి బయటకు వచ్చేస్తాడు. తూర్పుగోదావరి జిల్లా నుండి వచ్చిన అబ్బాయికి అరటిపళ్ళ వ్యాపారం, ఫైనాన్స్ కంపెనీ ఉంది. అతనిని అరుణాచలం వెళ్ళు అని చెప్పాము అనుకోండి అక్కడికి వెళ్ళినా వ్యాపారం పెట్టేస్తాడు. లోపల వ్యాపారం చేసే బుద్ధి ఉంది కదా, ఆ బుద్ధి ఎక్కడికి పోతుంది. ఆ శరీరం అక్కడ ఉన్నా వాసన ఎక్కడికి పోతుంది. నీ వాసన యొక్క వేగం ముందు ఈ నిగ్రహం ఏమి పనిచేస్తుంది. ఇక్కడ గ్రహించవలసింది ఏమిటి అంటే ఆ వాసన నశించాలి. వ్యాపారం చేసుకొనేవాడు ఎక్కడికి వెళ్ళినా వ్యాపారం చేసేస్తూ ఉంటాడు, ఆ బుద్ధి నశించాలి. ఇంక మనకు లోకం గొడవలు మనకు వద్దు, కాశీలో చనిపోదాము అనుకొని ఎవడైనా కాశీ వెళ్ళాడు అనుకోండి. వాడికి వ్యాపారం చేసే అలవాటు ఉంది అనుకోండి. అక్కడ ఎవడైనా కలిసి కాశీలో రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారం బాగుంది అని చెపితే, కాశీ విశ్వనాధుడి గొడవ ఇంక వాడికి ఉండదు, రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారం మొదలు పెట్టేస్తాడు. ఆ వాసన యొక్క వేగం ముందు కాశీ ఎందుకు వచ్చామో ఆ పని మర్చిపోతాడు. అందుచేత నీలోపల ఉన్న కోరికలను, వాసనలు, నీకు ఉన్న మమకారాన్ని విడిచిపెట్టటం సన్యాసం. రియల్ ఎస్టేట్ వ్యాపారం అలవాటు ఉంది అనుకో, దాని తాలుక వాసనను విడిచిపెట్టటం సన్యాసం. అంతేగాని కాశీ పారిపోవటం సన్యాసం కాదు. ఇక్కడ భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే నీవు ఇంట్లో ఉన్నా, అరుణాచలం వెళ్ళినా, కాశీ వెళ్ళినా నీ మనస్సు నీ కూడా వచ్చేస్తుంది. ఒకవేళ నీ శరీరం చనిపోయినా అప్పుడు కూడా నీ మనస్సు నీ కూడా వచ్చేస్తుంది. ఈ జన్మలో కాకపోయినా, రాబోయే జన్మలో అయినా నువ్వు పరిష్కరించుకోవలసింది నీ మనస్సుని. నీ మనస్సును నువ్వు శత్రువుగా చేసుకోవద్దు, నీ మనస్సును మిత్రుడిగా మార్చుకో అంటున్నారు భగవాన్. మనం జాగ్రదవస్థలోనికి రాగానే మొదట నేను అనే తలంపు వస్తుంది, అదే అహంకారం. ఆ మొదటి తలంపుకు ఇతర తలంపులు వస్తాయి. ఆ మొదటి తలంపు, దానికి వచ్చే ఇతర తలంపులు కలిసి మనస్సు అవుతుంది.

మేము పనిచేస్తున్నాము, మేము పనిచేస్తున్నాము అంటారు. మీ దేహయాత్రకు సరిపడ పని చేసుకోవాలి, అది రైటే. నువ్వు చేసే పని జ్ఞానసముపార్జనకు సహకరించాలి, అది పని అంటే. హృదయంలో ఉన్న వస్తువు ఎరుకలోనికి రావటానికి దైనందిన జీవితంలో నీ యాక్టివిటీ ఎంతవరకు సహకరిస్తోంది అనేది చూసుకోవాలి. నువ్వు ఏదో పరిసరాలను విడిచిపెట్టి, ఇల్లు విడిచిపెట్టి, పని విడిచి పెట్టి పారిపోవటం కాదు. భగవంతుడు నీ దేహానికి ఏ పని అయితే కేటాయించాడో ఆ పనిని శ్రద్ధగా చేసుకో, నీ మనస్సు అక్కడ పెట్టి చెయ్యి, అది ధ్యానంతో సమానము. అంతా పరమేశ్వరుడే. చేసేది అంతా ఆయనే. అది నీకు అర్థమవుతూ ఉంటే నీకు శాంతి కలుగుతుంది. అప్పుడు నీద్వారా ఏదైనా మంచి జరిగింది

అనుకో, అది నేను చేసాను అని నీకు అనిపించదు, ఈశ్వరుడి ప్రేరణ వలన అలా జరిగింది అని నీకు స్పష్టంగా తెలుస్తూ ఉంటుంది. నేను అనే తలంపుకు పుట్టిల్లు హృదయం, అత్తవారిల్లు శిరస్సు. ఈ పెళ్ళికూతురు పుట్టింటి నుండి అత్తవారింటికి, అత్తవారింటి నుండి పుట్టింటికి తిరుగుతూ ఉంటుంది. హృదయం శాంతి స్థానం, శిరస్సు అశాంతి స్థానము. హృదయంలో నుండి శిరస్సులోనికి ఒక నాడి ఉంటుంది, అది సూక్ష్మాతి సూక్ష్మంగా ఉంటుంది. దానిని అమృతనాడి అంటారు. గాఢనిద్రలోనుండి జాగ్రదవస్థలోనికి వచ్చినప్పుడు ఈ నేను అనే తలంపు ఆ నాడి ద్వారా హృదయంలో నుండి శిరస్సులోనికి వస్తుంది. నిద్ర వచ్చినప్పుడు ఆ నాడి ద్వారా పుట్టింటికి వెళ్ళిపోతుంది, ఇది మనకు తెలియకుండా జరిగిపోతుంది. సాధన అంటే ఏమిటి అంటే జాగ్రదవస్థలో నీ మనస్సును ఏకాగ్రపరచి, పవిత్రం చేసుకొంటే, హృదయం ఎంత పరిశుద్ధంగా ఉందో నీ మనస్సు అంత పరిశుద్ధం అయితే నిద్రపోయేముందు అది హృదయం లోనికి ఎలా వెళుతోందో అలాగ జాగ్రదవస్థలో అమృతనాడి ద్వారా అది హృదయంలోనికి వెళ్ళిపోతుంది, అప్పుడు నీకు బ్రాహ్మీస్థితి కలుగుతుంది.

కొంతమందికి బోడి మెడ ఉంటుంది, మెడలో పెట్టుకోవటానికి ఏమీ ఉండవు. మెడలో బంగారం పెట్టుకొంటే కొంచెం అందంగా కనబడతాము. మనం సమాజంలో గౌరవం సంపాదించుకొన్నాము అనుకోండి, బోడి మెడకు బంగారం గొలుసు పెట్టుకున్నట్లుగా ఉంటుంది, దేహము నేను అనే తలంపుకు గౌరవం అనే గొలుసు తగిలించు కొన్నాము. నిన్న మా ఇంటికి ఒక బ్రాహ్మణుల అబ్బాయి వచ్చాడు, చాలా అందమైన మాట ఒకటి చెప్పాడు. కొంతమందికి గర్వం ఉంటుంది. ఆ గర్వం లోపల దాచేసుకొంటారు. మాట్లాడేటప్పుడు, చూసేటప్పుడు గర్వం మనకు కనబడకుండా వ్యవహరించుకొంటారు కాని లోపల అంతా గర్వం ఉంటుంది. అతను ఏమి చెప్పాడు అంటే గర్వం మనకు కనబడకుండా దాచేసుకొంటున్నారు, దేవుడికి కనబడకుండా ఆయన కళ్ళు ఎలా మూయగలరు అంటున్నాడు. గర్వం నాకు కనబడనివ్వరు కాని లోపల గర్వం ఉన్నట్లు దేవుడు చూస్తున్నాడు కదా. ఇటువంటి జిమ్మిక్కుల వలన దేవుడు మోసపోడు, ఇలా ప్రవర్తించి మనం దేవుడిని మోసం చేయలేము అని చెప్పటంకోసం చెపుతున్నాడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 28-03-2007, గొల్లలమామిడాడ

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఉపనిషత్‌లలో రామ మంత్రాలు చాలా ఉన్నాయి. ఓం శ్రీం రాం రామాయ నమః ఇది ఒక రామమంత్రం, శ్రీరామః శరణం మమ ఇది ఒక రామమంత్రం. సమర్థరామదాసు